

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202271
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3518202271.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobcov: 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX a 2/ A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, obaja právne zastúpení JUDr. Annou Kašparovou, advokátkou so sídlom Malinovského 43, Nové Mesto nad Váhom proti žalovaným: 1/ K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, 2/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, obe právne zastúpené JUDr. Máriou Cagalovou, advokátkou so sídlom Poľovnícka 10, Nové Mesto nad Váhom o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. októbra 2019, č. k. 5C/50/2018-87 takto

rozhodol:

1. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
2. Žalobcom 1/ a 2/ **p r i z n á v a** spoločne a nerozdielne proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že do dedičstva po poručiteľovi Y. F., nar. XX.XX.XXXX naposledy bytom F. XXX, zomr. XX.XX.XXXX patria nehnuteľnosti v obci F., pozemky: parcela C-KN parc. č. 3635/2 o výmere 383 m² - záhrada, parcela C-KN parc. č. 3635/4 o výmere 539 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela C-KN parc. č. 3635/6 o výmere 71 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela C-KN parc. č. 3635/7 o výmere 25 m² - zastavané plochy a nádvoria v celosti vo vlastníctve poručiteľa, zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, katastrálne odbor pre k.ú. Kálnica na LV č. XXX a dom so súp. č. 209 stojaci na pozemku C-KN parcela parc.č. 3635/4 vo vlastníctve poručiteľa v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov spolu so žalovanou 2/ zapísaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, katastrálny odbor pre k. ú. Kálnica na LV č. XXX. Výrokom II. žalobcom 1/, 2/ priznal spoločne a nerozdielne voči žalovaným 1/, 2/ právo na náhradu trov konania v pomere 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalované 1/, 2/ majú povinnosť nahradiť žalobcom 1/, 2/ náhradu trov konania spoločne a nerozdielne. Právne vec posúdil podľa § 2 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 47 ods. 1, § 133 ods.2, § 460 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1, § 28 ods. 3, § 31 ods. 5 veta prvá zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ sa podanou žalobou v znení zmeny povolenej súdom uznesením č.k. 5C/50/2018-45 domáhali určenia, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. F. patria do dedičstva po poručiteľovi Y. F., zomr. XX.XX.XXXX, a to v celosti - pozemky parc. č. 3635/2, 3635/4, 3635/6, 3635/7 a v režime BSM so žalovanou 2/ rodinný dom so súpisným č. XXX. Žalobcovia 1/ a 2/ sú synmi nebohého Y. F., žalovaná 1/ je ich sestra, žalovaná 2/ ich matka. Dedičstvo po neb. Y. F. bolo vysporiadané uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom

zo dňa 13.02.2018, č. k. 9D/455/2017, Dnot209/2017. V čase smrti bol Y. F. vlastníkom ďalšieho majetku, okrem toho, ktorý bol predmetom dedičského konania a síce nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX ako rodinný dom so súp. č. XXX stojaci na parcele č. 3635/4 a pozemky parc. č. 3635/2, 3635/4, 3635/6, 3635/7. Kúpnu zmluvou podpísanou účastníkmi v máji 2017 otec a žalovaná 2/ previedli predmetné nehnuteľnosti na žalovanú 1/. Krátko po podpise zmluvy otec zomrel. Vklad vlastníckeho práva žalovanej 1/ do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy bol povolený až po smrti poručiteľa dňa 06.07.2017 pod V1813/2017. Keďže bol poručiteľ spolu so žalovanou 2/ vlastníkmi nehnuteľnosti, patrili tieto do dedičstva a mali byť prejednané. Žalované v rámci svojej argumentácie poukázali na rozsudok NS SR zo dňa 28.02.2005 sp. zn. 2Cdo/184/2005 a ďalšiu judikatúru rozoberajúcu túto právnu otázku s rovnakými právnymi závermi: rozsudok NSSR 2Cdo/184/2005 zo dňa 28.02.2006, 5Cdo/153/2009 zo dňa 27.10.2010, 2Sžo/127/2010 zo dňa 30.03.2011, 1Sžr/15/2012 zo dňa 15.03.2012, 1Sžr/75/2014 zo dňa 19.05.2015 a uznesenie Ústavného súdu SR II . ÚS/299/06 zo dňa 14.09.2006.

3. Súd prvej inštancie z výsluchu svedka K. H., syna žalobcu 2/ zistil, že v domácnosti starých rodičov býval asi dva roky. Vzťahy v rodine boli rozvrátené už dlhšiu dobu. Starí rodičia boli pri prepise majetku určite ovplyvňovaní. Jemu dedko medzi štyrmi očami opakovane povedal, že najradšej by majetok rozdelil na tretiny. Počas toho, ako býval s tetou a starými rodičmi videl, ako dedko s babkou požívali alkohol, ktorý im nosila teta, alebo posielal do obchodu jeho s bratrancom. Dedko zmluvu určite podpísal pod vplyvom alkoholu, triezvy by toto nepodpísal. Bol tiež svedkom toho, ako bol ku konfliktom dedka s babkou privolávaný babkou jeho otec. Potvrdil, že teta odpočúvala telefonáty medzi jeho otcom a babkou, alebo že jej vytrhla telefón, keď táto išla privolať jeho otca. Okrem riešenia týchto konfliktov a návštev na sviatky, jeho otec pomáhal starým rodičom sezónne napr. im chystal drevo. Svedok C. R., syn žalovanej 1/ na pojednávaní uviedol, že býva s matkou v jednej domácnosti doposiaľ. Sám bol svedkom toho, ako žalobca 1/ opakovane fyzicky napadol jeho mamu. Videl aj incident, ako dedko chcel brániť jeho a jeho mamu, pričom žalobca 1/ ho nepričtetne zvalil na zem a držal nad ním sekeru. Príčinou týchto konfliktov boli vždy majetky. Keď sa s ním dedko bavil potvrdil mu, že dedičstvo dá matke za to, že jeho a babku doopatruje. Potvrdil, že babka privolávala ku konfliktom žalobcu 1/, tento aj prišiel, ale vždy sa rozprával iba s babkou a nahováral ju, aby prepísali chalupu na všetkých. Robili pre starých rodičov nákupy a občas kupovali aj pivo, tvrdý alkohol však nie. Z oznámenia o úmrtí mal súd preukázané že poručiteľ Y. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XXX, dňa XX.XX.XXXX zomrel. Z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 9D/455/2017 zo dňa 13.02.2018 vyplýva, že súd schválil dohodu dedičov (žalobcov 1/, 2/ a žalovaných 1/, 2) o vyporiadaní dedičstva. Do tohto dedičstva sporné nehnuteľnosti zahrnuté neboli. Z obsahu spisu Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom katastrálneho odboru V 1813/17 mal súd preukázané nasledovné skutočnosti: dňa 02.06.2017 bola uzavretá kúpna zmluva medzi predávajúcimi a oprávnenými z vecného bremena Y. a J. F. a K. R. ako kupujúcou a povinnou z vecného bremena. Predmetom prevodu nehnuteľnosti bol dom súp. č. XXX postavený na parcele č. 3635/4, zapísaný na LV č. XXX pre k.ú. F. v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov oboch predávajúcich, ako aj nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve Y. F.: parcely reg C: parc. č. 3635/2, záhrada o výmere 383 m2, parc.č. 3635/4, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 539m2, parc.č. 3635/6 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 71m2, a parc. č. 3635/7 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 25m2, všetky zhodne zapísané na LV č. XXX pre k.ú. F., všetko za kúpnu cenu 1.000,- eur. Dňa 05.06.2017 bol podaný návrh na vklad. Rozhodnutím č. vkladu V1813/2017 zo dňa 06.07.2017 bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej 1/. Rozhodnutie bolo žalovanej 1/ a 2/ doručené dňa 13.07.2019, zásielka pre poručiteľa Y. F. sa úradu vrátila s poznámkou adresát zomrel. Skutočnosť, že dom so súpisným č. 209 bol v BSM poručiteľa a jeho manželky ako aj to, že pozemky parc. č. 3635/2, 3635/4, 3635/6, 3635/7 boli v osobnom vlastníctve poručiteľa mal súd preukázané úplným výpisom z LV č. XXX a XXX pre k.ú. F. s chronológiou zmien.

4. Ako predbežnú otázku súd skúmal platnosť kúpnej zmluvy zo dňa 02.06.2017, nakoľko žalobcovia namietali jej neplatnosť pre nedostatok slobodnej vôle poručiteľa a rozpor s dobrými mravmi. Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že žiadne následky vadnosti tejto zmluvy nenašiel. Zmluva bola uzavretá riadne a z výsluchu žalovanej 2/, ktorá bola jej priamou účastníčkou mal súd preukázané, že rodičia naozaj mienili previesť sporné nehnuteľnosti na to z detí, ktoré ich doopatruje. Skutočnosť, že mal byť poručiteľ Y. F. ovplyvnený konaním žalovanej 1/ sa nepreukázali. Rovnako v polohe nepreukázaných ostali tvrdenia o tom, že poručiteľ bol v čase podpisu zmluvy pod vplyvom alkoholu. Vzťahy v rodine boli dlhodobo narušené, a to najmä následkom sporov o prerozdelenie majetku rodičov a zároveň mal súd z výpovedí žalobcov ako aj svedka H. a žalovanej 2/ preukázané, že poručiteľ skutočne požíval alkohol, avšak nebolo preukázané, že by táto skutočnosť akýmkoľvek spôsobom mala za následok ovplyvnenie

jeho vôle a teda neplatnosť predmetnej zmluvy. Rovnako vzťahy medzi rodičmi a žalovanou 1/ neboli tak harmonické, ako sa ich ona sama snažila prezentovať, na druhej strane žalovaná 2/ vo svojej výpovedi potvrdila, že voči synom nepociťuje žiadnu zášť, ani žiaden strach z nich a negatívne postoje k nim možno pripisovať skôr žalovanej 1/. Všetky tieto skutočnosti súd vyhodnotil ako nemajúce vplyv na platnosť predmetnej zmluvy.

5. Ani jedna zo strán nerozporeovala skutočnosť, že návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva nadobudnutého na podklade vyššie uvedenej zmluvy bol podaný dňa 05.06.2017. Rozhodnutie bolo o povolení vkladu bolo vydané 06.07.2017, tri dni po smrti poručiťľa, ktorý zomrel 03.07.2017. Účastníkmi katastrálneho konania boli žalovaná 1/ (ako kupujúca), a žalovaná 2/ (ako predávajúca) žalobcovia 1/, 2/ ako ďalší dedičia poručiťľa o prebiehajúcim katastrálnom konaní nemali žiadnu vedomosť. Následne súd skonštatoval, že judikatúra slovenských súdov nie je v otázke nadobudnutia vlastníckeho práva v prípade úmrtia poručiťľa pred právoplatnosťou povolenia vkladu do katastra nehnuteľností úplne jednoznačná. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo184/2005 zo dňa 28.02.2006, publikovanom v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu pod č. R 59/2007 dospel k záveru, že rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci (§ 47 OZ). Účinky vkladu podľa § 133 ods. 2 OZ spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 OZ). Viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k prevodu vlastníckeho práva sa vzťahuje aj na dedičov zomretého účastníka. V ďalšom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 11.08.2011, sp. zn. 3Cdo/29/2010 porovnáva rozhodnutie citované v predchádzajúcom odseku odôvodnenia okrem iného s rozhodnutím 3Cdo/196/2005 zo dňa 29.11.2005, publikované pod č. R 60/2007, podľa ktorého ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života prevodcu a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad, nehnuteľnosti boli v čase smrti prevodcu v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom. Následne vyslovil záver, že ak poručiťľ za svojho života uzatvorí zmluvu, v ktorej sa zaviazá previesť vlastníctvo predmetnej nehnuteľnosti na druhú zmluvnú stranu a po podaní návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva avšak pred rozhodnutím o povolení vkladu zomrie, následne vkladové konanie pokračovalo s jeho právnymi nástupcami a vklad vlastníckeho práva na nadobúdateľa bol právoplatne povolený, je možné určiť, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťľovi.

6. Prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti má dve fázy. Prvou je uzavretie zmluvy, ktorá musí byť platná a druhou je samotné nadobudnutie vlastníckeho práva ku ktorému dochádza až vkladom do katastra. Účinky vkladu, a teda aj nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa viažu na deň právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu. Na základe vykonaného dokazovania s prihladením na obsah citovaných právnych noriem a judikatúru, uvedenú v predchádzajúcom odseku odôvodnenia súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života poručiťľa boli sporné nehnuteľnosti v čase jeho smrti vo vlastníctve poručiťľa a to z časti v jeho osobnom vlastníctve a z časti v BSM so žalovanou 2/ a preto patria do dedičstva po ňom. Žalobe preto v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ v plnej výške. Tak žalobcovia 1/, 2/ ako aj žalované 1/, 2/ majú pri určení nároku resp. povinnosti solidárne postavenie. O výške trov priznaného nároku na náhradu trov konania súd rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podali žalované 1./ a 2./ v zákonnej lehote odvolanie. Namietali, že v bode 3. odôvodnenia rozhodnutia došlo k preklepovej chybe, keď súd prvej inštancie citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/184/2005, pričom nesprávne uviedol dátum 28.02.2005, keď správne má byť 28.02.2006. Súd prvej inštancie v rozhodnutí skonštatoval, že judikatúra slovenských súdov nie je v otázke nadobudnutia vlastníckeho práva v prípade úmrtia poručiťľa pred právoplatnosťou povolenia vkladu do katastra nehnuteľností úplne jednotná za súčasnej citácie záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/184/2005 zo dňa 28.02.2006. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/184/2005 zo dňa 31.01.2011, v ktorom súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/154/2010 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/196/2005. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že zmluva smerujúca k prevodu vlastníckeho práva nehnuteľnosti je právnym

dôvodom prevodu, sama však jeho prevod nespôsobuje, vecno- právne účinky zmluvy vzniknú až vkladom do katastra. Viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle smerujúcimi k prevodu vlastníckeho práva sa vzťahuje aj na dedičov zomrelého účastníka/ rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/184/2005 z 28.2.2006/. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/154/2010 zo dňa 16.12.2010 / zverejnené v Zbierke stanovísk NS pod 32/2011/ , určenie, že určitá vec patrí do dedičstva , sa viaže ku dňu smrti poručiteľa a stav sa posudzuje podľa toho, aký tu bol v jeho okamihu smrti. Rozsudok, ktorý takejto žalobe vyhovie, má deklaratórnu povahu, teda sa ním potvrdzuje právny stav, ktorý tu bol v čase smrti poručiteľa. Úmrtie účastníka kúpnej zmluvy, teda predávajúceho, samo o sebe nie je dôvodom pre zamietnutie návrhu na vklad vlastníckeho práva. Viazanosť účastníkov prejavmi vôle smerujúcimi k prevodu vlastníckeho práva sa vzťahuje aj na dedičov zomrelého účastníka, i keď súd rozhodol o tom, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Rozhodnutiami, ktorými sa vyhovie návrhu , že veci patria do dedičstva , sa vlastnícke právo k veciam nerieši, práve naopak, na základe týchto rozhodnutí dochádza k ďalším sporom ohľadne vlastníckeho práva, o ktorej musí rozhodnúť notár v dedičskom konaní, ktoré rozhodnutie môžu dediči napadnúť. Súd prvej inštancie cituje uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/29/201005 zo dňa 11.08.2011 ako i rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/41/2008 zo dňa 22.05.2008, kde sa konštatuje, že aj po smrti účastníka zmluvy trvá viazanosť prejavu vôle, takže právni nástupcovia zomrelého sú viazaní jeho prejavom vôle v zmluve . Zákonní dedičia sú viazaní prejavom vôle poručiteľa, uvedenej v zmluve, až do právoplatného rozhodnutia o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností . Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s ďalšími rozhodnutiami, na ktoré poukazovali. V časti náhrady trov konania žiadali, aby odvolací súd aplikoval ust. § 257 CSP, keď sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, keď judikatúra v otázke nadobudnutia vlastníckeho práva v prípade úmrtia poručiteľa pred právoplatnosťou povolenia vkladu do katastra nehnuteľností nie je úplne jednoznačná ako i z dôvodu, že dediči sú prejavmi vôle poručiteľa pred smrťou viazaní. Bolo by nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, aby žalované 1/ a 2/ znášali trovy konania, vzhľadom na okolnosti danej veci, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky s poukazom na nejednotné rozhodovanie súdov v tejto otázke / KS Trenčín sp. zn. 6Co/170/2013, NS SR 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010, 5 MCdo 24/2011, 6 MCdo 5/2011, I.ÚS 469/2013. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam / § 365 ods.1 písm. f/ CSP/, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / § 365 ods. 1 písm. h/ CSP/ . Navrhli, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a v prípade, že odvolací súd nezmení napadnuté rozhodnutie žiadali, aby v časti trov konania v zmysle § 257 CSP žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov odvolacieho ako i trov prvostupňového konania vo výške 100%.

8. Žalobcovia 1/ a 2/ v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Ustanovenia zákona z hľadiska posúdenia, či poručiteľ bol vlastníkom nehnuteľností v čase svojej smrti sú jednoznačné. Až na základe povolenia vkladu katastrálneho úradu predávajúci ako doterajší vlastníckeho práva stráca a kupujúci ho získava. Do momentu právoplatnosti rozhodnutia katastrálneho úradu o povolení vkladu sú síce strany svojimi prejavmi viazané, avšak bez rozhodnutia katastrálneho úradu o povolení vkladu vlastníckeho práva z predávajúceho na kupujúceho neprejde. V danom prípade ku dňu smrti poručiteľa katastrálny úrad nerozhodol o povolení vkladu, nebolo vydané rozhodnutie /viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/195/2005 zo dňa 29.11.2005 a sp. zn. 3 Cdo 154/2010 zo dňa 16.12.201084/2005 , ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CO/143/2017 zo dňa 22.05.2018/. Smrť fyzickej osoby v majetkových veciach je právnou skutočnosťou, s ktorou sa spája univerzálna sukcesia podľa § 460 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dedičia vstupujú do všetkých práv a záväzkov poručiteľa. Podľa rozhodnutia súdu o dedičstve sa nadobúda dedičstvo s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa. V prípade, že poručiteľ pred smrťou uzatvoril zmluvu, vstupujú dedičia i do práva poručiteľa ako zmluvnej strany. Ak by súd žalobu zamietol z dôvodu, že nemá praktický dopad, odoprel by dedičom právo vykonávať práva, ktoré aj vo vzťahu k predmetnej zmluve a nehnuteľnostiam im prináležia a ktoré v čase smrti patrili poručiteľovi a patria jeho dedičom. Konanie o určenie, že vec patrí do dedičstva má aj praktickú stránku a nedá sa dosiahnuť inak, ako že dedičia prejednávajú ako dedičstvo aj predmetné nehnuteľnosti. Podľa judikátu R 60/2007, ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života prevodcu, a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad/, nehnuteľnosti boli v čase smrti prevodcu v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom. Žalobcovia tak nemali inú možnosť, ako sa domôcť svojich práv a to podanou žalobou. Pokiaľ žalovaní 1/ a2/ v časti náhrady trov konania žiadali aplikáciu ust. § 257 CSP, žalobcovia 1/ a 2/ uvádzajú, že dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade dané neboli. Podľa

ustálenej súdnej praxe súdy pri uplatňovaní tohto ustanovenia prihliadajú aj na okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a je potrebné prihliadať aj na postoj strán v konaní. Pred podaním žaloby na súd sa žalobcovia pokúsili so žalovanými jednať a mimosúdne sa dohodnúť/ výzvy žalobcov zo dňa 26.03.2018, 09.01.2019 ako i písomné vyjadrenie k žalobe, keď žalovaní sa písomne nevyjadrili, až na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako správny potvrdil a žalobcom voči žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania v veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť v celom rozsahu. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP /a contrario/, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

11. Odvolatelia odvolaním namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP/.

12. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

14. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

15. Nesprávne právne posúdenie veci /§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP/ je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil

podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

16. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel posudzujúc, že poručiteľ uzatvoril dňa 02.06.2017 kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v k.ú. Kálnica, zapísané na liste vlastníctva č. 617 . Ako predbežnú otázku skúmal platnosť kúpnej zmluvy pre nedostatok slobodnej vôle poručiteľa a pre rozpor s dobrými mravmi a uzavrel, že žiadne následky vadnosti zmluvy nenašiel. Dňa 05.06.2017 bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej 1/. Správa katastra rozhodla o povolení vkladu dňa 06.7.2017, pričom predávajúci- Y. F. dňa XX.XX.XXXX zomrel. Uzavrel, že rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života poručiteľa, preto boli sporné nehnuteľnosti v čase jeho smrti vo vlastníctve poručiteľa, z časti v jeho osobnom vlastníctve a z časti v BSM so žalovanou 2/ a preto patria do dedičstva po poručiteľovi. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 184/2005 zo dňa 28.02.2006 a sp.zn. 3 Cdo 29/2010 zo dňa 11.08.2011, 3 Cdo 196/2005 zo dňa 29.11.2005 / R 60/2007/ a súčasne zdôraznil, že judikatúra slovenských súdov nie je v otázke nadobudnutia vlastníckeho práva v prípade úmrtia poručiteľa pred právoplatnosťou povolenia vkladu do katastra nehnuteľností úplne jednoznačná.

17. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie stotožňuje , pričom uvádza nasledovné:

18. Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s rozhodnutiami, na ktoré poukazovali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako i skutočnosť, že rozhodnutím o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi, sa vlastnícke právo nerieši a dochádza k ďalším sporom. Súčasne žiadali v časti náhrady trov konania aplikáciu ust. § 257 CSP.

19. Pokiaľ žalovaní namietali, že predmetnou žalobou sa vlastnícke právo nevyrieši a dochádza k ďalším sporom, odvolací súd uvádza, že predmetná žaloba spadá pod režim ust. § 137 písm. c/ CSP, keď žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať , ak vyplýva z osobitného predpisu . Žalobcovia v konaní preukázali, že majú naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, keďže sú dedičmi po poručiteľovi zo zákona a žalovaným svedčí zápis v katastri nehnuteľností k domu a pozemkom. Súdna prax akceptuje predmetné žaloby, ktorými sa dedičia domáhajú určení, či tá-ktorá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. V konaní o takýchto žalobách ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa vzťahuje ku dňu smrti poručiteľa a okolnosti , ktoré nastali po tomto dni, nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu . Ak súd takejto žalobe vyhovie, vec je následne prejednaná v konaní o dedičstve ako majetok poručiteľa. Odvolací súd poukazuje na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť v predmetnej veci, a to NS SR 3Cdo/44/2008, 1Cdo/26/2007, 3 Cdo/208/2014, 1 Cdo 26/2007/ oprávnenosť žaloby, že vec patrí do dedičstva/.

20. Ťažisko odvolacích dôvodov odvolateľov smeruje k riešeniu právnej otázky dopadu smrti prevodcu , ktorý zomrel po podaní návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva, ale predtým, ako bol povolený vklad do katastra nehnuteľností, teda či v prípade smrti prevodcu patrí nehnuteľnosť do dedičstva.

21. Odvolací súd poukazuje na rozsiahlu, ustálenú prax v riešení nastolenej otázky v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to v rozsudku zo dňa 28. februára 2006, sp. zn. 2 Cdo 184/2005 /publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 59/2007/, v rozsudku zo dňa 29. novembra 2005, sp. zn. 3 Cdo 196/2005 /publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 60/2007/, v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 29/2010, rozhodnutí NS SR sp.zn. 3 Cdo 154/2010 /uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 32/2011/, 1 Sžr 15/2012, 8 Sžr 41/2008, 1 Cdo 207/2018, 7 Cdo 291/2019, na niektoré z nich správne poukázal, za citácie jednotlivých odôvodnení, aj súd prvej inštancie . Na zdôraznenie odvolací súd dopĺňa, že definíciu ustálenej rozhodovacej praxe podal judikát R 71/2018, čo v danom prípade slnené bolo, keď najvyšší súd prijal jednoznačné závery v nastolenej otázke a to v judikáte R 59/2007 a R 60/2007, keď dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa /§ 460 Občianskeho zákonníka/ a keďže rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nenadobudlo právoplatnosť za života poručiteľa / a právne účinky vkladu nenastali v danom

prípade ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad/, boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom.

22. Odvolatelia v podanom odvolaní poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 154/2010 zo dňa 16.12.2010 s uvedením, že rozsudok, v ktorom súd určí, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi sa viaže ku dňu smrti poručiteľa a teda sa posudzuje stav, ktorý tu bol v okamihu smrti. Takéto rozhodnutie má deklaratórnu povahu a potvrdzuje sa právny stav, ktorý tu bol v čase smrti poručiteľa. Úmrtie účastníka kúpnej zmluvy nie je samo o sebe dôvodom zamietnutia návrhu na vklad vlastníckeho práva, čo bolo i v danom prípade. Zdôraznili, že na základe tohto rozhodnutia dochádza sa vlastnícke právo nerieši a dochádza k ďalším sporom ohľadne vlastníctva k veci, o ktorej musí rozhodnúť notár. Ako už vyššie uviedol odvolací súd, predmetné žaloby prípustné, preto odvolacia námietka odvolateľov poukazom na vznik ďalších sporov je nedôvodná.

23. Pokiaľ žalovaní namietali, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s rozhodnutiami, na ktoré poukazovali vo vyjadreniach zo dňa 18.6.2019 a zo dňa 19.6.2019, odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka nie je dôvodná a nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že žalovaní v podaní zo dňa 18.06.2019, doručené na súd prvej inštancie dňa 19.6.2019 okrem rozhodnutí, s ktorými sa vysporiadal súd prvej inštancie len uviedli, že dávajú do pozornosti i ďalšie rozsudky Najvyššieho súdu SR 2 Cdo 184/2005 zo dňa 28. februára 2006, 5 Cdo 153/2009 zo dňa 27. októbra 2010, 2 Sžo 127/2010 zo dňa 30. marca 2011, 1 Sžr 15/2012 zo dňa 15. mája 2012, 1 Sžr 75/2014 zo dňa 19. mája 2015, uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 299/06 zo dňa 14. septembra 2006, avšak bez bližšieho určenia, konkretizácie rozdielnosti právnych názorov. Odvolatelia poukázali na rozhodovaciu činnosť správneho súdu, ktorý posudzuje uplatnené nároky vkladového konania vo vzťahu ku konaniu na katastrálnom úrade, najmä za aplikácie katastrálneho zákona, ktoré rozhodnutia môžu byť aplikované len podporne. V predmetných rozhodnutiach však nebolo kľúčovou otázkou nadobudnutie vlastníckeho práva. I napriek vyššie uvedeným rozhodnutiam, odvolací súd v bode 21. svojho rozhodnutia poukázal na ustálenú súdnu prax v nastolenej otázke s jednoznačným záverom v prípade smrti poručiteľa po podaní návrhu na vklad ale pred povolením vkladu do katastra nehnuteľností.

24. V ďalšom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 29/2010 zo dňa 11. augusta 2011/tak, ako ho správne citoval aj súd prvej inštancie/, pripustil dovolaciu otázku, či poručiteľ v čase svojej smrti bol vlastníkom predmetných nehnuteľností a uzavrel, že poručiteľ uzatvoril dňa 8. decembra 2005 zmluvu o prevode nehnuteľností na žalovanú, návrh na vklad vlastníctva do katastra bol podaný za jeho života 14. decembra 2005, pričom k povoleniu vkladu do katastra došlo až po jeho smrti- 17. januára 2006. Nakoľko nešlo o zmluvu, pri ktorej právne účinky vkladu nastávajú inak než právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu do katastra, bolo určujúcim to, že rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nenadobudli právoplatnosť za života poručiteľa, preto nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa boli v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom.

25. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/75/2014 zo dňa 19. mája 2015 najvyšší súd zrušil rozhodnutie žalovaného- Okresného úradu Bratislava- katastrálny odbor. Žalovaný rozhodnutím zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva darovacej zmluvy z dôvodu úmrtia darcu v priebehu vkladového konania, keď dedičia odmietli vstúpiť do jeho záväzkov ohľadne darovacej zmluvy, keď oznámili, že žiadajú zahrnúť do dedičstva po poručiteľovi aj sporný byt. Najvyšší súd poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia na skoršie rozhodnutie sp. zn. 1Sžr/15/2012 zo dňa 15.05.2012, v ktorom riešil túto právnu otázku, kde citoval aj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/196/2005, ktoré sa však nedotýkalo otázky právnych dôsledkov smrti poručiteľa vo vzťahu k právam a povinnostiam vyplývajúcich z uzavretej zmluvy. V predmetnom rozhodnutí sa najvyšší súd zaoberal otázkou viazanosti prejavov vôle účastníkov zmluvy až do rozhodnutia príslušného orgánu.

27. Žalovanými uplatnené odvolacie námietky argumentačne neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech odvolateľov spôsobilému rozhodnutiu.

28. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, podáva jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho problému, vysvetľuje svoje argumenty, ktoré súd viedli k definitívnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby a správne uzavrel, že ak nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a prevodca zomrel

v priebehu vkladového konania, patrí predmetná nehnuteľnosť do dedičstva po poručiteľovi, pretože dedičstvo sa nadobúda smrťou. Takáto nehnuteľnosť je vo vlastníctve prevodcu.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

32. Výnimkou pri rozhodovaní o trovách konania je ustanovenie § 257 CSP, ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II.ÚS/563/2011).

33. Ako z uvedeného vyplýva, v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť pritom môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Pritom rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

34. V súlade s Nálezom Ústavného súdu SR z 10.10.2018, sp. zn. I. ÚS 168/2018 je preto potrebné pri rozhodovaní prihliadať na základné zásady /charakter sporu a procesnú situáciu/. Dôvody hodné osobitného zreteľa je potrebné posudzovať poukazom na neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné pomery strany sporu.

35. Odvolatelia odôvodnili aplikáciu ust. § 257 CSP poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako i nejednotnosť riešenia predmetnej problematiky. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutia NS SR 2 M Cdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010, 5 M Cdo 24/2011, 6 M Cdo 5/2011 nie je možné považovať sa ustálenú rozhodovaciu prax v otázke posúdenia dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP, keď ide o zrušujúce rozhodnutia so zdôraznením, že pre aplikáciu ust. § 257 CSP neboli komplexne posúdené všetky rozhodujúce okolnosti, resp. nedostatočné odôvodnenie. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3.7.2013, sp. zn. I.ÚS 469/2013 ústavný súd poukázal na špecifické uplatnenie náhrady škody pri dopravnej nehode, zranenie chodca žalovaným, ako výnimočnú okolnosť poukazom na premlčanie trestného stíhania, z ktorej vznikla škoda ako i v súvislosti s morálkou a spravodlivosťou.

36. V danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. § 257 CSP aj s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia, ktoré sú irelevantné pre posúdenie danej veci. Ako už vyššie uviedol odvolací súd, určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, je prípustnou určovacou žalobou. Rovnako ustálenie právnej otázky, ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života poručiteľa, boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve a patria do dedičstva, je v súlade s rozhodovacou činnosťou, preto v danom prípade nevzhliadol aplikáciu ust. § 257 CSP pre nejednotnosť riešenia predmetnej problematiky. Odvolatelia iné aspekty pre možné posúdenie dôvodov hodných osobitného zreteľa neuviedli a z obsahu spisu odvolací súd iné okolnosti pre priznanie dôvodov hodných osobitného zreteľa, teda neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu ako i osobné pomery strany sporu, nevzhliadol.

37. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj súvisiaci výrok o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešným žalobcom priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči neúspešným žalovaným.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).